

МУСАЛЕНКО И УКРАДЕНОТО БОГАТСТВО

о Мусаленското кралство владееше мир и
хармонија меѓу луѓето. Сите беа среќни и насмеани. Овошје и свеж
зеленчук растеа во кралството, реките шумеа, безброј сончогледи
им се насмеvнуваа на минувачите. Кучињата и мачките се проте-
гаа по градските тротоари на топлото сонце. Неодоливата арома
на кифлички од јаболка и цимет се ширеше од прозорците и широко
отворените врати на слаткарниците, а познатиот сируп од мали-
на во кралството црвенееше во убави стаклени шишиња, задово-
лувајќи ја жедта на минувачите. Децата си играа безгрижно надвор
цел ден, возрасните смислуваа нови начини да си помагаат едни на
други секој ден за да го направат животот полесен и посреќен, а
бабите и деговците уживаа додека шетаа низ парковите. Немаше
крај на безгрижноста на мусаленците.

Како и секое кралство, така и Мусаленското кралство имаше своја
ризница, во која се чуваше кралското богатство - накит, дијаман-
ти, златници, бисери и скапоцени камења. Но, оваа ризница беше
посебна. Таа чуваше нешто повеќе, нешто многу поскапоцено од
сите богатства на сите кралства - факелот со мусаленскиот
оган.

Големата задача за чување на ова богатство му беше доверена на
големиот и бестрашен змеј Меркон.

Еден ден, за жал, се случи нешто страшно. Сите чувари на ризницата западнаа во длабок сон. Змејот Меркон исто така се најде во оваа необична дремка. Подоцна кога се разбуди, се најде целиот замотан во синџири, а богатството и мусаленскиот оган ги немаше!

Кралот Мусален загрижено се загледа во празната ризница каде го вчера сјаеше кралското богатство и се прашуваше кој би можел да го украде. Во тој момент помисли на некого што би му помогнал и брзо нареди:

„Донесете ми од кифличките со цимет и шише сируп од малина, имам идеја“.

НЕДЕЛЕН ПИКНИК

Тоа сончево неделно претпладне Мусаленко и мачката Мар беа во дворот. Цело утро правеа дрвена клупа.

„Ајде Мар, фати од оваа страна, па да ја однесеме клупата под дрвото. Ми се чини дека сенката таму е најдебела и ќе биде одлично место за нашиот пикник“! - рече Мусаленко.

Откако ја поместија клупата, тие седнаа да се одморат.

„Ќе ни биде многу убаво под оваа сенка на летните горештини“ - забележа Мар.

„Јас ќе ти читам книги, ти ќе дремеш во лавовината“ - догаде задоволен Мусаленко.

Мар донесе чаршав и прибор, а Мусаленко донесе банани, портокали, јаболка и јагоди. Обајцата беа многу гладни по напорната работа и брзо ја наредија клупата за пикник.

„Еј, Мусаленко, погледни што најдов во кујната“ - радосно извика Мар.

„Хммм чудно, не се сеќавам дека сум купил кифлички со цимет и сируп од малина. Ха, сигурно повторно сум бил многу гладен и не сум забележал“ - одговори Мусаленко.

„Гладните херои седнаа на новата дрвена клупа, се послужија со по една чаша свеж сируп, изедоа јагоди и кифлички од цимет и решија да легнат на кебето и да читаат од омилената книга.

„Мусаленко, прекрасно е! Ајде читај ми, а јас ќе дремам тука до тебе“ - рече Мар, прозевалки се, па слатко загрева. Мусаленко исто така беше уморен, па незабележливо заспа пред да може гури и да ги сврти страниците..

Во тој момент, некој силно тропна на вратата и им ја прекина дремката.

„Кралот Мусален ве повикува брзо да се јавите во кралството.

Многу е важно“! - три кралски слуги се појавија во дворот и ја пренесоа веста.

Мусаленко и Мар се разбраа со поглед и брзо се упатија кон дворецот.

На кралските порти стоеја кралот Мусален и змејот Меркон.

„Драги пријатели, мило ми е што ве гледам! Ни се случи голема катастрофа и само вие можете да ни помогнете. Целото кралско богатство - целиот накит, бисерите, скапоцените камења и дијамантите се украдени, ги нема. Но, ова не е најголемото зло, исчезна најскапоценото нешто - мусаленскиот оган“! - извика кралот Мусален.

„Честит кралу, ќе ни биде чест да помогнеме. Но, те молам, кажи ми, како факелот со мусаленскиот оган е повреден од сите дијаманти и во ризницата? - праша Мусаленко.

„Ова не е обичен факел. Огнот што гори на него е магичен. Има способност да ја разгори желбата за правење добро помеѓу луѓето, да ни ги стопли нашите души, да го осветли нашиот пат. Секогаш сјае затоа што се храни од добрината на мусаленскиот народ, но ако ги премине границите на кралството, полека ќе почне да бледее и со тоа ќе нè осуди на мизерија и тага“ - тажно раскажа кралот Мусален.

„Значи, немаме многу време за губење и треба да ги најдеме разбојниците што поскоро“! - рече одлучно Мусаленко и од ранецот извади компас, мапа и голем лист хартија.

„Мар, те молам дај ми молив! Ваше височество, кажете ми што точно се случило“? - Мусаленко почна да прашува.

„Утрово ги затекнавме сите чувари кои ја чуваа кралската ризница како спијат, прочуено е дека тие никогаш не спијат. Змејот Мер-

кон исто така спиеше, а вие добро го познавате, тој секогаш е на должност и не дозволува никој да допре до богатството. Тој бил окован и замотан со синџири и не можел да се движи, што значи дека сигурно бил врзан од некој многу голем и силен. Необично беше што насекаде мирисаше на скапани јајца“ - рече кралот.

Мусаленко веднаш се сети кој би можел да замеша прсти во оваа чудна случка.

„Мар, пронајди го нашиот пријател, чудовиштето Острозаб и проверете заедно дали вештерката Злаја знае нешто за тоа“ - замоли Мусаленко додека замислено си ја галеше брадата. „Јас ќе одам кај чичко Лошан и ќе го прашам каде бил минатата ноќ“.

Половина час подоцна, Мусаленко и Мар се вратија.

„БеВ кај вештерката Злаја“ - започна Мар, „вратата беше отворена и имаше неподнослива смрдеа од расипани јајца. Таа не беше таму, но тој мирис беше навистина сомнителен“.

„Ни Лошан не беше дома“, продолжи Мусаленко. „Ах, знаев дека овие криминалци го украдоа богатството!“ - луто извика Мусаленко.

„Прашањето сега е каде го сокриле“?

„Слушнав дека Лошан често оди на еден напуштен мистериозен остров. Има густа шума и неколку големи пештери. Сигурно таму го скрил пленот“ - рече Мусален. „Го нарековме Лошански остров и имам слушнато дека до него се стигнува само по вода. Ќе ти го дадам мојот најбрз брод за да стигнеш таму колку што е можно побрзо. И додека вие ги барате разбојниците, јас и Меркон ќе останеме тука да се грижime за мусаленскиот народ“ - заврши кралот.

Мусаленко ја постави мапата на масата, го постави компасот и измери колкав е патот до скришниот остров.

ПАТУВАЊЕ СО БРОД

„Ни требаат околу два дена да стигнеме таму. Немаме време за губење. Мар, Острозаб, ајде да одиме“! - извика Мусаленко.

Тројцата се качија на бродот и пловеа кон островот. Сепак, колку повеќе се приближуваа до целта, се повеќе водата стануваше по-немирна, а ветерот се посилен. Облаците од невремето го сокрија сонцето, а брановите од два метра се закануваа да го превртат бродот. Со часови се бореа со немирното море. Огеднаш силен бран го удри бродот и го преврте.

„Мар, Острозаб, облечете ги спасувачките елеци и држете се цврсто“ - извика Мусаленко.

„Пријатели, не можам повеќе да издржам“ - исплашено викна Острозаб. „Брановите ќе ме повлечат“.

„Острозаб, не се откажувај! Ние секогаш ќе најдеме излез. Ајде, собери сила и да викнеме заедно за помош. Три, два, еден, „ПОМОО-ОШ! ПОМОШШШШ!!!“ - во еден глас почнаа да викаат нашите херои. Во тој момент, во водата се формираа моќни вртлози, кои ги голтнаа тројцата пријатели. Не знаеме со сигурност колку долго потонаа Мусаленко, Мар и Острозаб под вода, но знаеме дека за време на оваа виорска авантура, тие успеаа да сретнат кит, неколку делфини, октопод кој им мавташе со своите осум пипци и цел тим ракчиња кој мина покрај нив. Видоа неколку срамежливи бисери кои се криеја во нивните школки. Острозаб беше украсен со црвени алги. Мар прескокна еден морски еж, кој му застана на патот, сретна и една морска мачка која сигурно не можеше да мјаука како него. Тројцата долго шетаа низ длабочините на морето, но тоа не им пречеше, беше толку убаво да и дозволат на водата да ги носи. Огеднаш авантуристите излегоа од вртлозите и се најдоа на едно место како од бајките.

„Каде сме“? - загрижено праша Мар. Тој не сакаше, а да не знае каде се наоѓа, па со себе секогаш носеше компас, но компасот падна во водата, исто како и Мар.

„Добредојдовте во кралството на сирените“ - одговори на неговото прашање една неверојатна убавица со бисерно сјајна опашка, убава насмевка и медено-златна долга коса украсена со корална круна на главата.

„Како дојдовме овде“? - праша Мусаленко. „Тргнавме кон Лошанскиот остров, каде разбојниците веројатно го сокриле мусаленскиот оган, без кој нашето кралство не може да постои. За несреќа ни се случи една неочекувано силна бура“.

„Отидовте на Лошанскиот остров, но тој е маѓепсан. Колку се доближувате до него, толку пострашна бура ве напаѓа, така што ќе се изгубите и никогаш нема да можат да ве пронајдат. Само магична компас-школка може да ја надмине магијата и да ве одведе до целта. Земете ја оваа прекрасна школка. Таа е магична. Треба да размислите за местото до кое сакате да стигнете, да свртите во сите правци и кога бисерот во школката ќе почне да свети, тогаш ова е вистинската насока. Колку посјајно свети, толку поблиску сте до целта“ - им раскажа сирената.

Мар ја зеде школката, помисли на Лошанскиот остров и почна да се врти во сите правци сè додека школката не почна да блеска.

„Ви благодарам за помошта, никогаш нема да ја забораваме!“ - рече Мусаленко.

„Штом сте тргнати со добра мисла, со задоволство сум тука да помогнам. Ви посакувам успех во потрагата по мусаленскиот оган и се надевам дека тие крадци наскоро ќе се покажат за своето злодело“ - одговори сирената.

Сирената мавташе за збогум, а хероите се упатија во правецот кој шкоката-компас им го покажуваше.

По некое време, Мусаленко, Мар и Острозаб се најдоа на една прекрасна плажа. Шкоката блескаше со сета своја моќ, па нашите авантуристи беа сигурни дека стигнаа на островот што го бараа.

„Каде се кријат вештерката Злаја и чичко Лошан“? - Мар нетрпеливо скокна.

„Погледни онаму!!! Над шумата има чаг“ - покажа Мусаленко.

„Ми мириса на расипани јајца“ - Острозаб го збрчка лицето од негодување.

Полека, на прсти, се приближија до местото каде што се креваше чагот. И што ќе видат: зловната вештерка скокаше околу запалениот факел со мусаленскиот оган, целата украсена со ѓергани и прстени од дијаманти и рубини, а Лошан држеше златници и внимателно ги пребројуваше.

„АХА! Ве фативме, измамници едни“! - Мусаленко скокна, покажувајќи на украденото богатство.

„Како не ви е срам да крадете? Сега ќе бидете казнети“ - извика мачката Мар.

„Нема каде да бегате! Кралот Мусален ќе ве фрли во затвор и нема да излезете од таму додека не се поправите“ им се зајакна Острозаб.

„Тоа беше моја идеја“, исплашено призна Лошан. „Јас ја наговорив Злаја да направи магија од лушна од расипаните јајца за да заспијат чуварите на ризницата. После тоа го заспаваме и врзавме и змејот Меркон за да не ни пречи“ - Лошан го заврши признанието за злосторството.

„Ах, но јас не сум направила ништо лошо“ - промрморе вештерката Злаја. „Само сакав да се украсувам со накит, па направив мала микроскопска магија“.

„А, зошто ви требаше да го украдете мусаленскиот оган, нели ви е доволно богатството“? - Острозаб се разгневи уште повеќе.

„Сите овие богатства блескаат на посебен начин, уште подобро и посветло кога ќе бидат осветлени од мусаленскиот оган, па го украдовме“ - објасни Лошан загледан во блесокот на пламенот.

„Веднаш вратете сè во ризницата каде што му е местото, во кралството“! - им нареди Мусаленко. „А вие ќе одговарате пред кралот Мусален“!

„Погрижи се да не избегаат“ - нашиот херој се сврте кон Острозаб.

Сите се качија на бродот на Лошан и запловија кон Мусаленското пристаниште. Таму ги пречека кралот, среќен што најголемото богатство, факелот со мусаленскиот оган се врати на своето место.

„Мусаленко, Мар, Острозаб, вие сте нашите херои, и како такви, ве наградувам со специјални медали за храброст во кои сјае честичка од нашиот оган, која секогаш ќе ве стопли и ќе ви го покаже патот кон доброто“ - објави кралот Мусален, а потоа се сврте кон крадците.

„Злаја и Лошан, вас нема да ве испратам во затвор, но ќе ви пратам да му помагате на мојот кралски советник за добри дела. Со него ќе го обиколувате кралството, ќе запознавате луѓе, ќе им помагате кога се во неволја и така ќе научите колку значи да правите добри дела“.

Блесокот и радоста се вратија во очите на сите. Луѓето се вра-

тија на својот безгрижен живот, а најсјајното сонце продолжи да свети како порано.

„Пријатели, мора да сте уморни од долгиот пат“ - им рече кралот Мусален на хероите. „Дојдете да се одморите. За вас подготвивме од најслаткиот сируп од малина во кралството и највкусните кифлички со цимет“.

Откако се нагостија, Мар и Мусаленко легнаа да се одморат. Не е јасно колку долго спиеја и дали сонуваа за оваа авантура или не, но штом ги отворија очите, се најдоа во дворот, под сенката на дрвото со новата клупа.

„Мар, сонував дека сме биле со тебе во Мусаленското кралство“! - викна возбудено Мусаленко.

„Колку чудно, и јас! Сигурно сме се умориле утрово, додека ја правевме клупата“ - се ококори мачката.

Двајцата пријатели задоволно седнаа на клупата под дрвото и уживаа во убавината на зајдисонцето.

Мусаленко и украденото богатство

© Мусала Софт

Зоран Николов и Јоана Иванова - автори, 2021

Марија Мицевска - превод

Габриела Танева - визуална адаптација и илустрации, 2021